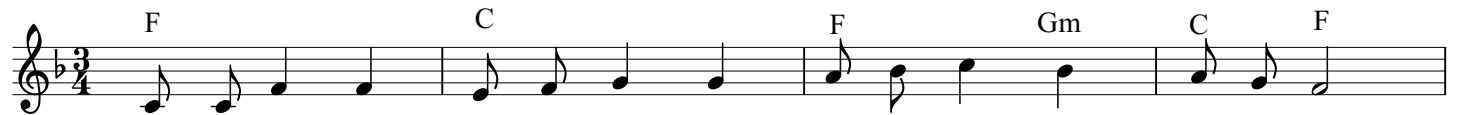

W żłobie leży (mel.1)

sł.:ks.Piotr Skarga, SJ (1536-1612),mel.:XVII w.

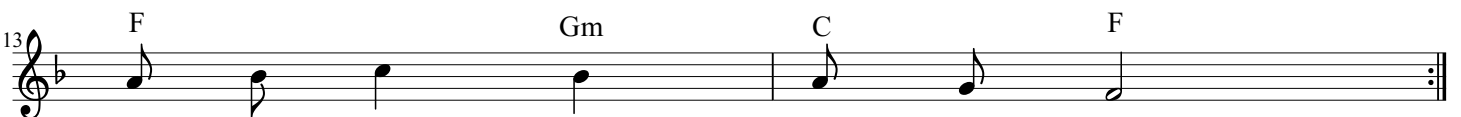
1.W żłobie le - ży,   któż po - bie - ży   ko - lę - do - wać   Ma - łą - mu,
2.My zaś sa - mi   z piosne - czka - mi   za wa - mi po -   spie - szy - my,
3.Na-przód te - dy,   nie - chaj wszę - dy   Za - brzmi świat w   weso - ło - ści,
4.Wi - taj Pa - nie   cóż się sta - nie,   Że roz - ko - sze   nie - bie - skie,

Je - zu - so - wi   Chry - stu - so - wi   dziś nam na - ro -   dzo - ne - mu.
A tak te - go   Ma - leń - kie - go   Niech wszy - scy zo -   ba - czy - my.
że po - sła - ny   nam jest da - ny   Em - ma - nu - el   w nisko - ści.
o - pu - ści - łeś,   a zstą - pi - łeś   Na te ni - sko -   ści ziem - skie?

Pa - stu - szko - wie,   przy - by - waj - cie,   Je - mu wdzię - cznie   przy - gry - waj - cie,
Jak u - bo - go   na - ro - dzo - ny,   Pła - cze w stajni   po - ło - żo - ny,
Je - go te - dy   przy - wi - taj - my,   z Anio - ła - mi   za - śpie - waj - my:
„Mi - łość mo - ja   to spra - wi - ła,   by czło - wie - ka   wy - wyż - szy - ła

ja - ko Pa - nu   na - sze - mu.
więc Go   dziś u -   cie - szy - my.
„Chwa - ła   na wy -   so - ko - ści.”
Pod   nie - ba   em -   pi - rej - skie.”